

Pravila jsem mezi dveřma, když jsme se po tom "tejdnu v polích" vrátili s Rumouškem domů.

Utřela jsem mu ťapky, poslala ho na místo a vyzvala toho magora flekatýho, co mi skákal po hlavě, aby se laskavě uklidnil, nebo ho přerazim. Nikdo nechce bejt přeraženej, ani ti co maj v hlavě průvan, takže se usadila na chodbě, kde teda i kupodivu způsobně čekala. Seběhla dolů a tam už zněly písně kosmický. Udělala mi radost. Ne tím vyzpěvováním, ale tím, že když jsem ji od schodů uvolnila, že jdeme a zaslechla jsem, že zároveň někdo vešel do baráku, zavelela jsem obratem, že ke mně. To je situace, kdy má Tali problémy. Rozeběhnutá, radostná, natěšená a... měla by jít zpátky jako?? No ale! Hodila smyk a dostavila se. Jakmile jsem zjistila, že je to psomilnej soused, byla vypuštěna. Zahrabala jak bizon a zastavila se hlavou o vchodový dveře. Rudu, který ji chtěl přivítat a pohladit, protože naše ohaře má vždycky rád, nestihla ani zaregistrovat.

Povzdychla jsem si, že to zasejc bude veledílo a nařídila jí, ať se laskavě uklidní a sedí. No, jo. Seděla helejte. Takže jsme vyšly vskutku civilizovaně. A poté i tak pokračovaly na louku přes to, že v chroští se šmrdolili dva hřivnáči. A to je vždycky velkovýzva. Nabrala směr louka-rybníčky. Podařilo se mi trvat si na svém, že dneska rybníčky ne, že budeme na louce a vytáhla jsem balonek. Zvedla s ním ruku do výšky a v ten moment jsem ji měla na hlavě. Pohybovala se stylem "pérák". Rozhodla jsem se, že dneska budeme trochu cvičit, trochu si hrát a spojíme to obé dohromady.

Tak jako hraní nám šlo výborně, to mohu nahlásit s klidným srdcem, páč jsme se dost vyblbly s míčkem. S tím cvičením to bylo místy takový varchlatý jako. Pokud šlo o procvičování klidu při vykopnutým balonku, tak to nám šlo na výbornou už. Ve všech možných rychlostech i vzdálenostech. Odměnou pak bylo pochopitelně ulovení balonku a následná vítězná cirkulace prostórem. A zde se nám to krapítek křabátí. Neb - jsem chtěla trénovat hezký přivolání. A v podstatě jsme trénovali ne úplně hezký přivolání. Protože nám do toho neustále vstupovala touha flekatice vyrazit k rybníčkům. Je na nich úchylně závislá.

Takže s koncem vítězný cirkulace prostórem se vždycky zapíchla na hraně louky a čučela směr vodička. A já musela urputně dolovat její pozornost a neustále se prát s tou její touhou tam skončit. Párkrát to bylo na výbornou, párkrát šichta, jednou jsem ji dovolala téměř neslyšným sdělením, ať vokáže, že je hodná holčička a nepůjde tam. A jednou jí to prostě přepralo. Seběhla dolů a plížila se tam. Já jsem věděla, že tam jsou ty žáby a že to skončí tak,

že tam hodí šíbru a zas přivedu domů smrdutce obecnýho. To se mi úplně nechtělo. Dolítla jsem tam, drapla ji za kšandy a poté za kušnu a otázala se jí, co to ku..a jako má bejt?? A kde má bejt vona hlavně teda? Ublíženecky se dokohátala zpátky a předvedla veleposlušnou. Tak jsme si to zopákly, to nám to pěkně vyšlo a tudíž jsme si daly ještě nějaký to pohybování se u nohy psovoda a usedání, uléhání a pod.

To už k nám dorazil maltézák Džejms Bond a tak jsem ji nechala, ať si zablblnou. To ji bavilo do té doby, dokud panička Džejmse neodcvakla a nepustila ho volně. Přestalo ji to v ten bavit a zas se šinula na hranu louky, že by jako dolů a k vodičce a tak jako podobně. Musela jsem ji furt stahovat zpátky, tudíž ten hovor s Džejmsovou paničkou neplynul úplně plynule ☹ . Nicméně ona pravila, že to je skvělý jak Tali už poslouchá. Jo to měla pravdu, pro spoustu lidí je to skvělý. Ale oni nevnímají to, že člověk toho psa musí furt dirigovat, jinak si půjde za svou zábavou. Každopádně ale jo, má pravdu v tom, že proti těm začátkům, které ona pamatuje, je to nebe a dudy. Pak se mi omlouvala, že nám vlastně zkazili s Džejmsem cvičení, ale já to brala tak, že tam mám rušivý elementy aspoň.

O další rušivý elementy se mi v závěru postarali zase ti dva hřivnáči a já skončila ve dřepu u křoví vedle Tali, kde jsem se snažila docílit toho, že od nich odvrátí svou pozornost a půjde se mnou. Po dlouhých diplomatických vyjednáváních jsme spolu taky odešly ☹ ☹ Hópla na podestu a šlo se domů.

Tam jsme se pak fšichni tři nasáčkovali dozadu do pokoje na gauč a dělali společnost Brtníkovi, který se po odmlce pustil zase do řezbařiny. Moje původní představa teda byla, že na tom gauči budu nasáčkovaná pěkně hlavně já. Páč Brtník koupil prosecco a uložil ho předem do lednice. Tak jsem nám nalila a těšila se jak si spolu budem povídat..... Netrvalo to dlouho a z celýho gauče mi zbylo cca 20 cm. Zbytek zabrali ti dva ohařský smetáci. Rumouška pojala mazlivoškudibická nálada, takže se mi dílem ovíjel kolem krku a dílem mě kopal do hrudního koše nohama. Aspoň že Tali se spokojila s tím, že se na mě navalila a zalehla mě hlavou ☹ ☹ .

A tetkon taky Talinka

*Hrubý nástin - Vojtíškova
hlava*